

[Kim Behnke]

gens tvivlsomme reform har betydet, at titusinder af danskere har fået deres privatøkonomi ødelagt.

Der er selvfølgelig også fremgang, men det skyldes jo primært, at folk har oplevet virkningerne af låneomlægningen. Det er tilsyneladende slut nu, nu nærmer obligationsrenten sig 9 pct., og kurserne rasler ned. Regeringen misbrugte den lave rente tidligere på året som en indikator for, at såvel det danske som det udenlandske marked havde tillid til regeringen. 9 pct.-obligationer kan vi se frem til om kun nogle få uger, men stopper renten dér? Med den begyndende inflation og statens uheldige udstedelse af statsobligationer kan vi meget vel opleve en langt højere rente i de kommende år, og det er til ubodelig skade for erhvervslivet.

Skattereformen har måske givet nogle enkelte marginale grupper lidt flere penge til rådighed, men for den store del af befolkningen vil de stigende bruttoskatter og væksten i de grønne afgifter gøre det endnu mere surt at være dansker. Men det er jo smart gjort af regeringen: Først et enkelt år med nogle forbedringer. Og så, efterhånden, når valget er blevet afviklet, tager skatteskruen fat: Vi skal have seksdoblet de grønne afgifter i de kommende år, men selvfølgelig først efter valget.

Der er på skatteområdet stor enighed mellem Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet. Vi skal have fjernet bruttoskatten, vi skal have de grønne afgifter reduceret, og vi skal koncentrere os om at bruge skattelettelserne som et middel til at skabe mere beskæftigelse. Netop beskæftigelsen er jo det område, hvor regeringens politik mest er til at græde over. Mens antallet af arbejdsløse fortsat stiger på trods af de titusinder, der fjernes fra statistikken gennem orlov og sabbatordninger, hævder regeringen, at kurven knækker om ganske kort tid. Hver eneste undersøgelse, der er kommet, viser en ny kurve, der knækker lige om hjørnet.

Det er påtalt, at når selv finansministeren så sent som i går påstod, at det, at man har folk på orlov, betyder, at man får opklassificeret arbejdsstyrken, hænger det jo ganske enkelt ikke sammen. Regeringen har selv indrømmet, at 70-80 pct. af dem, der er på orlovsordninger, bruger orloven til børnepasning, og vi kan altså ikke se meget opklassificering i at have fler-

tallet af de 40.000 mennesker til at gå og passe deres børn.

Fremskridtspartiet glæder sig til, at denne regeringsperiode kan blive afsluttet. Vi glæder os til, at det kommende valg kan bringe et nyt flertal i Folketinget, og så vil vi aktivt medvirke til en langt bedre politik.

Peter Duetoft (CD):

Det var godt, jeg ikke tidligere på aftenen væddede om, at jeg ikke kom til i dette døgn, for så havde jeg tabt; det havde jeg ikke helt regnet med, men det lykkedes jo på grund af velvilligt manglende korte bemærkninger.

Jeg vil gerne starte med at sige tak til statsministeren for besvarelsen her. Den viser, at der stadig er fremdrift og sammenhold i regeringen, og det synes jeg er et godt signal at sende ud til den danske befolkning.

Regeringen er jo i det forløbne år ofte blevet fremstillet som et hus i splid med sig selv; ordet flimrer har vel været det kodeord, som kritikere har brugt, men problemet er jo, at det ikke er en retfærdig beskrivelse af det regeringssamarbejde, som jo har fungeret i dagligdagen.

Der er nok mange grunde til, at den beskrivelse har fundet vej både til medierne og ind i den politiske debat, men først og fremmest fordi uro jo altid er morsommere at beskæftige sig med end ro, og jeg kan da godt forstå, at oppositionen kaster sig over hver enkelt lille sag, hvor der kunne være diskussion mellem regeringspartierne.

Det er værd at gøre sig klart, at regeringen består af fire forskellige partier, at vi har fire forskellige udgangspunkter, men det er også værd at gøre sig klart, at vi hver gang er endt med at blive enige. Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at denne enighed altså på trods af vores forskellighed har kunnet føre til den fremdrift, der er i regeringen.

Jeg vil også gerne minde om, at det jo ikke kun er denne regering, der har haft offentlige diskussioner. Jeg husker endnu i firkløverregeringens tid, hvor ofte vi som CD'ere måtte sluge kameler. Det gjorde vi da den ene gang efter den anden, og vi blev altid beskyldt for at være et halehæng til Det Konservative Folkeparti.

Nu er vi så i en anden koalitionsregering, og nu sluger vi så nogle andre kameler, og så bliver vi beskyldt for at være en afart af Socialde-